

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2007 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/07)

(2007/C 211/77)

Język postępowania: niemiecki

decyzjami, określoną w jednostronnej deklaracji zawartej w protokole z dnia 4 maja 1995 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, str. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 z dnia 4 marca 1991 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie (EWG) 283/71 (Dz.U. L 67, str. 11).

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i J. Müller)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2007 r. — CityLine Hungary Kft. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-237/07)

(2007/C 211/78)

Język postępowania: węgierski

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2007) 1901 z dnia 27 kwietnia 2007 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006, w części dotyczącej obciążenia skarżącej kwotą w wysokości 1 750 616,27 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Strony

Strona skarżąca: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Węgry) (przedstawiciel: Á. Menyhei, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca występuje przeciwko decyzji Komisji K(2007) 1901 wersja ostateczna z dnia 27 kwietnia 2007 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006 i wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w której przewiduje ona obciążenie skarżącej w 50 % nieodzyskanymi refundacjami wywozowymi.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, po pierwsze, że pozwana niesłusznie zastosowała uregulowanie przewidujące obciążenie w 50 % zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 (¹). Zdaniem skarżącej przepis ten nie znajduje zastosowania w przypadkach, o których poinformowano Komisję zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 (²).

Po drugie, skarżąca wskazuje, że pozwana w odniesieniu do niektórych spornych przypadków naruszyła zasady prawidłowej administracji, bowiem złamała zasadę związania własnymi

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 2c ust. 1 wprowadzonego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 375/2007 z dnia 30 marca 2007 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 4 kwietnia 2007 r.;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca utrzymuje, że art. 2c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 wprowadzony przez rozporządzenie (WE) nr 375/2007 (¹) jest nieważny. Artykuł ten dotyczy dalszej eksploatacji niektórych statków powietrznych zarejestrowanych przez państwa członkowskie.

Skarżąca, zajmująca się transportem różnych produktów droga powietrzną, podnosi, że zaskarżone przepisy rozporządzenia (WE) nr 375/2007 dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie.